

жество има също само въ Бога. Когато единството иска да прояви своята сила, то се проявява въ множеството. И когато множеството иска да прояви своето сцепление или връзка, която съществува между него, то се проявява въ единството, за да покаже, че източникътъ на всички същества е единъ и същъ.

Защо хората сж слаби и умиратъ? Защото като се отдѣлятъ отъ единството, отъ Бога, отричатъ Го отъ себе си, а по този начинъ се отричатъ отъ себе си. При това, като се отдѣлятъ отъ единството, отричатъ и множеството и казвагъ: съ много не може да се живѣе. Тогава, споредъ тѣхъ излиза слѣдното: съ единъ не можешъ да живѣешъ съ много също не можешъ да живѣешъ, остава да живѣешъ само съ себе си. Щомъ дойдешъ до положението да живѣешъ само съ себе си, ти ще мязашъ на една мокра кокошка. Всѣки отъ васъ, който живѣе самъ и който отрича тия двѣ идеи, той ще мяза на омокрена кокошка — нищо повече. И тогава никакъвъ идеалъ не можете да постигнете, никаква наука, никакво щастие. Въ какво седи хубавото и красивото въ свѣта? То е единъ въирсъ, който тепърва се разработва. До сега, както и въ миналото, имаше много нѣща, които ви радваха, но сега, като минавате въ тази нова фаза на живота, какво може да ви радва? — Сега може да ви радва само единството. Подъ „единство“ азъ разбирамъ да имашъ онзи вжтрѣшенъ възвишенъ животъ, да имашъ съприкосновение съ едно разумно същество, на което основнитѣ качества да бждатъ Любовь, Мждрость и Истина. При това, туй същество да бжде толкова разумно, че въ гсѣки